

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Ὁ ἔξοχος αὐτός ποιητής ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ τὴν 3 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1698 ἀπὸ πτωχοῦς ἀλλ' ἐντίμου γονεὺς τὸν Φαλίτσα Τραπάση καὶ Φραγκίσκην Γαλάστη. Δεκατῆς μόλις ὦν ἔδειξε τασκίτην πρὸς τὴν ποίησιν κλίειν, ὥστε ὁ περίφημος νομικὸς Γραβίνας τὸν ἐξήγειρε παρὰ τοῦ πατρὸς του, ἵνα δι' ἰδίων του ἐξόδων τῷ δώσῃ τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὸ πνεῦμά του παιδείαν.

Πρὸ πολλοῦ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Γραβίνας προσεπάθει νὰ εἰσαγῇ εἰς Ἰταλίαν τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον, καὶ ὑπὸ τῆς ιδέας ταύτης κατεχόμενος, διηύθυνεν τὰς σπουδὰς τοῦ νέου Μεταστασίου, ὅστις ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ σοφοῦ παύτου ἀνδρός, ἔχων τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὅποιον ἡ φύσις τὸν ἐπρόικισε, δεκαπενταετῆς ὦν ἡγετινέμετο μὲ τοὺς διασημωτέρους τῆς ἐποχῆς του Γάλλους ποιητάς, καθότι δεκατετραετῆς ἐσυνέθεσε τὴν Διδῶν, ἣτις ἐξήγειρε τόσον ἐνθουσιασμόν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ὅσον οὐδὲν ἄλλο δράμα τῆς ἐποχῆς του.

Μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Γραβίνα, εἰκοσαετῆς τότε ὦν καὶ μέινας κληρονόμος του, περ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μαῦσαν, διότι κύριος αἰφνης γενόμενος πλέον πῦν 15 χιλ. Ῥωμαϊκῶν σκούδων, καὶ μὲ τὴν ζωερὰν του φαγασίαν, ἔτι δὲ περικυκλούμενος ἀπὸ τοὺς φίλους εἰτινες δὲν ἔπαυον βεβαιοῦντες αὐτόν, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ τῷ δοθῇ θέσις τις ὑψηλὴ εἰς τὴν αὐλήν, ἐδόθη εἰς τὴν θανηριάν καὶ εἰς τὴν πολυτέλειαν, ὥστε εἰς μικρὸν χρόνον διάστημα κατεσπατάλησε τὴν περιουσίαν του. Ἐφυγον ὅμως τὰ χρήματα καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ φίλοι ἴσως τοῦτο σκεπτόμενος ἔγραψεν εἰς τὸν Θεμιστοκλέα του, τοὺς ἐξαίρετους τούτους στίχους.

Ma in che dobbiamo fidarci? in quei tesori?

D'un istante son dono

Puo involarli un istante; In questi amici

Che acquistar già mi vedi? E non son miei!

Vengon con la fortuna se van con lei. (α)

Ἐκπληκτος τότε γενόμενος, ἐνόησας τὴν ἀπάτην ἃν καὶ παρακίρως, ἀπεφάσισεν νὰ δοθῇ εἰς τὴν νομικὴν ἣν εἶχε σπουδάσει. Φυγὼν ὅθεν τοὺς ἀχαρίστους κόλακας καὶ

(α) Ἄλλ' εἰς τί ὑφείλομεν νὰ ἐπιστηρίζωμεν τὰς ἐλπίδας μας; Εἰς τοὺς θησαυροὺς ἐκείνους οἵτινες ὥρα ὄντες μιᾶς στιγμῆς, ἐν μιᾷ στιγμῇ δύνανται νὰ ἀπολεσθῶσι; Εἰς τοὺς φίλους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους βλέπεις περὶ μου; φεῖ! ἔρχονται μὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ μετ' αὐτῆς συναπέρχονται.

τοὺς πολυπληθεῖς δανειστάς, ἔδραμεν νὰ παρουσιασθῇ εἰς νομομαθῇ τινὰ τῆς Νεαπόλεως, ἐχθρόν κεκτυομένον τῆς ποιήσεως, εἰς ἣν ὁρίσθη νὰ μὴ στιχουργήσῃ ποτέ.

Γνωστὸν εἶναι πῶς εἰς τὴν αἴτησιν διπλωμάτου τινὸς ἰσχύοντος τότε, ἐδέχθη νὰ γράψῃ τοὺς Κήποις τῶν Ἑσπερίδων μὲ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι τὸ ἄσμά του θὰ μένῃ κεκρυμμένον καὶ ἔτι πλέον, μὲ ποῖον δόλον ἢ περιώνυμος τότε αἰοδὸς Μαριάννα Βουργαρέλλη ἔτυχε νὰ ἀνγκυλύψῃ τὸν ποιητὴν καθὼς καὶ μὲ ποίας ὑποσχέσεις καὶ προτάσεις ἠδυνήθη νὰ σύρῃ τὸν υἱὸν τῶν Μουσῶν εἰς τὸν Παρνασσόν. Τὸ δράμα ἡ Διδῶ, ὑπὲρ αὐτῆς συντεθέν, προσεέλκυσεν ὥς εἰρημὸν τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς χειροκροτήσεις ἀπάντων, ὥς ὑπερβάν ἅπαντα τὰ πρὸ αὐτοῦ τούτο μόνον ἤρκεσε ἵνα στερεώσῃ τὴν φήμην του, διὸ καὶ ἐκλήθη παρὰ τοῦ Καρόλου ΣΤ' εἰς Βιέννην ἐπονομασθεὶς Ρομαιοῦ βασιλικοῦ ποιητῆς, ὅπου καὶ ἔζησε ἀπὸ τὸ τριακοστὸν δευτέρου ἔτος τῆς ἡλικίας του μέχρι τοῦ οὐδότηκοστου τετάρτου, τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος. Ἀφῆσεν 88 δράματα ἐξ ὧν τὰ 60 μονόπρακτα μὲ ἐπιγραφὴν Feste Feriali, ἀρκετὰ ἄσματα, μετάφρασιν τῶν ποιήσεων τοῦ Ὀρατίου, τὰς σατύρας του, καθὼς καὶ τινὰς τοῦ Livianila, ἀνάλυσιν τῆς ποιητικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ πλῆθος πολυτίμων παρατηρήσεων ἐφ' ὅλων τῶν τραγωδιῶν καὶ κομωδιῶν τῶν Ἑλλήνων, τέλος δύο τόμους ἐπιστολῶν φιλικῶν εἰς ἃς ἀναγκυλύπτει ἕκαστος τὰς ἀρετὰς τοῦ γράψαντος.

Ὁ ἀναγινώσκων τὸν Μεταστάσιον, λέγει Ἰταλὸς τις ἱστοριογράφος, νομίζει ὅτι περιδιαβάζει εἰς στοάν τιναν τοῦ Ῥαφαήλου ἢ τοῦ Ἀλβάνου, διότι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ οὐφείλουν νὰ ἦνε, καὶ μεταβιβάζει τὸν ἀναγνώστην εἰς κόσμον ἐνθα βασιλεύει ἡ δικαιοσύνη. Εἰς αὐτὰ εὐρηται ἡ καλὴ τῆς ἀρετῆς ιδέα κεκοσμημένη μὲ τὰ θέληγτρα τῆς ποιήσεως, ἥρμοζε δὲ θαυμασίως νὰ εἴπῃ τις δι' αὐτόν ὅτι οὗτος λέγει διὰ ἡρώα του τινά:

« O qual fiamma di gloria d'amore

« Scorrer sento per tutte le vene

« Alma grande parlando con te! »

Ἄλλ' οὐδαμοῦ εὐρηται ἡ εἰκὼν τοῦ ποιητοῦ καθαρωτέρα, ὅσον εἰς τὸ ἄσμα τοῦτο, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος λέγει περὶ τῶν ποιήσεών του:

Sogni e favole io lingo; e pure in carte

Mentre favole e sogni cruo e disegno

in lor, folle ch' io son, prendo tal parte,

Che dal mal che invariati piango e mi sdegno.

Οἱ δύο μεγαλήτεροι τοῦ 18ου αἰῶνος ποιηταί, ὁ Ρουσσώ καὶ ὁ Βολταίρος, ἐπῆνουν τὸν ποιητὴν καλοῦντες αὐτόν ὁ μὲν πρῶτος, Τὸν μόνον τῆς καρδίας ποιητὴν, ὁ δὲ Βολταίρος, Τὸν μόνον ὅστις ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ μὲ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει ὑψηλὸν καὶ ὠραῖον.

Α. Ι. Σ. (Σάμιος.)